

KARTA KURSU

Nazwa	Psychologia rozwoju człowieka	
Nazwa w j. ang.	<i>Psychology of Human Development</i>	
Koordynator		Zespół dydaktyczny
		mgr Monika Janiszewska
Punktacja ECTS	3	

Opis kursu (cele kształcenia)

Celem kursu jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami, teoriami i prawidłowościami rozwoju człowieka w cyklu życia, ze szczególnym uwzględnieniem dzieciństwa i adolescencji, oraz przygotowanie ich do rozumienia zachowań, potrzeb i możliwości rozwojowych dziecka w kontekście edukacyjnym i wychowawczym.

Kurs ma na celu także kształtowanie umiejętności analizy procesów rozwojowych oraz ich zastosowania w praktyce pedagogicznej.

Warunki wstępne

Wiedza	Nie dotyczy
Umiejętności	Nie dotyczy
Kursy	Nie dotyczy

Efekty uczenia się

	Efekt uczenia się dla kursu	Odniesienie do efektów kierunkowych
Wiedza	W01 - posiada wiedzę w zakresie psychologii rozwoju człowieka. Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz wychowania, a także związane z nimi badania. Zna specyfikę różnych faz rozwoju człowieka i znaczenia więzi społecznych. Ma wiedzę o kryzysach rozwojowych i współczesnych metodach wspierania rozwoju człowieka. Zna ich praktyczne zastosowanie w działalności zawodowej pedagoga.	K_W01 K_W02
	W02 - ma wiedzę na temat wychowania i kształcenia oraz ich filozoficznych, społeczno-kulturowych, historycznych, biologicznych i medycznych podstaw. Posiada zaawansowaną wiedzę teoretyczną dotyczącą psychobiologicznego i społecznego rozwoju człowieka oraz zagrożeń cywilizacyjnych	
	Efekt uczenia się dla kursu	Odniesienie do efektów kierunkowych
Umiejętności	U01 - potrafi integrować posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii, pedagogiki i dyscyplin pokrewnych oraz zastosować ją do opisu sytuacji i analizy podejmowanych działań praktycznych.	K_U01 K_U02 K_U04
	U02 - posługuje się terminologią z obszaru psychologii rozwojowej	

Kompetencje społeczne	Efekt uczenia się dla kursu	Odniesienie do efektów kierunkowych
	K01 - szanuje wiedzę z zakresu psychologii rozwojowej i wykorzystuje ją w praktyce K02 - wykazuje umiejętności komunikowania się w sposób tradycyjny oraz za pomocą nowoczesnych technologii. Jest gotowy do pogłębiania umiejętności komunikacyjnych.	K_K04 K_K05

Organizacja											
Forma zajęć	Wykład (W)	Ćwiczenia w grupach									
		A		K		L		S		P	E
Liczba godzin	-	-		15		-		-		-	-

Opis metod prowadzenia zajęć

Metody prowadzenia zajęć: prezentacja, praca indywidualna, grupowa i zespołowa.

Formy sprawdzania efektów uczenia się

	E – learning	Gry dydaktyczne	Ćwiczenia w szkole	Zajęcia terenowe	Praca laboratoryjna	Projekt indywidualny	Projekt grupowy	Udział w dyskusji	Referat	Pracownia (esej)	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
W01			X				X	X					
W02			X				X	X					
U01			X				X	X					
U02			X				X	X					
K01			X				X	X					
K02			X				X	X					

Kryteria oceny	Na ocenę składa się: udział w zajęciach, udział w dyskusji, projekty grupowe.
----------------	---

Uwagi	Studia I stopnia, niestacjonarne, I rok, pedagogika
-------	---

Treści merytoryczne (wykaz tematów)

Ćwiczenia:

- Wczesne dzieciństwo (wiek niemowlęcy, poniemowlęcy - rozwój fizyczny i społeczny)
- Średnie dzieciństwo (procesy poznawcze, rozwój i znaczenie zabawy, sprawność językowa, rozwój społeczny)
- Późne dzieciństwo (procesy poznawcze, rozwój społeczny)
- Adolescencja (fizjologiczne przemiany, procesy poznawcze, rozwój społeczny)
- Wczesna dorosłość (rozwój fizyczny, poznawczy, społeczny)
- Średnia dorosłość (zmiany fizyczne i fizjologiczne, praca zawodowa, rodzina, zmiany w czynnościach poznawczych)
- Późna dorosłość (zmiany w sferze percepcyjno-motorycznej, pamięci, intelektu, problem umierania i

śmierci)

Wykaz literatury podstawowej

1. Brzezińska, A. (red.) (2005). Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa. Gdańsk: GWP.
2. Harwas-Napierała, B. i Trempała, J. (2004). Psychologia rozwoju człowieka. T. 2. Warszawa: PWN.
3. Oleś, P. (2011). Psychologia człowieka dorosłego. Ciągłość. Zmiana. Integracja. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
4. Schaffer, R. (2005). Psychologia dziecka. Warszawa: PWN.
5. Trempała, J.(red.). (2011). Psychologia rozwoju człowieka. Podręcznik akademicki. Warszawa: PWN.

Wykaz literatury uzupełniającej

1. Bee, H. (2004). Psychologia rozwoju człowieka. Poznań:Zysk i Ska.
2. Birch, A., Malim, T. (2001). Psychologia rozwojowa w zarysie. Od niemowlęstwa do dorosłości. Warszawa:PWN.
3. Gałdowa A. (1995). Powszechność i wyjątek. Rozwój osobowości człowieka dorosłego. Kraków: Wydawnictwa Księgarni Akademickiej.
4. Niemczyński, A. (2009). Wewnętrzna regulacja rozwoju człowieka dorosłego. W: M.Kielar-Turska (red.) Studia nad rozwojem i wychowaniem. (s.107-116), Wyd. UJ: Kraków. Kałużna-Wielobób, A. (2014a).
5. Oleś P. (2000), Psychologia przełomu połowy życia. Lublin: Towarzystwo Naukowe Katolickiego Uniwersytetu Pedagogicznego
6. Pietrasiński J. (1990). Rozwój człowieka dorosłego. Warszawa: Wiedza Powszechna.
7. Przetacznik-Gierowska, M. i Tyszkowa, M. (2007). Psychologia rozwoju człowieka. Zagadnienia ogólne. Warszawa:PWN.
8. Przetacznik-Gierowska, M., Makiełło-Jarża, G. (1992). Psychologia rozwojowa i wychowawcza wieku dziecięcego. Warszawa: WSiP.
9. Wadsworth, B. (2000). Teoria Piageta. Poznawczy i emocjonalny rozwój dziecka. Warszawa:WSiP.
10. Vasta, R., Haith, M., Scott, M. (1995). Psychologia dziecka. Warszawa:PWN.

Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)

liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	
	Konwersatorium (ćwiczenia, laboratorium itd.)	15
	Pozostałe godziny kontaktu studenta z prowadzącym	
liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Lektura w ramach przygotowania do zajęć	
	Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej lub referatu po zapoznaniu się z niezbędną literaturą przedmiotu	5
	Przygotowanie projektu lub prezentacji na podany temat (praca w grupie)	5
	Przygotowanie do egzaminu/zaliczenia	
Ogółem bilans czasu pracy		25 (plus zajęcia z osobą prowadzącą wykłady)
Liczba punktów ECTS w zależności od przyjętego przelicznika		3